

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Idy Hanzelovej a členov JUDr. Aleny Adamcovej a JUDr. Petra Melichera v právnej veci navrhovateľa **I. R.**, proti odporkyňi **Sociálnej poisťovni - ústrediu**, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o **invalidný dôchodok**, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/132/2008-30 zo dňa 11. decembra 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11. decembra 2008 č. k. 12Sd/132/2008-30 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 4. januára 2008, ktorým odporkyňa zvýšila navrhovateľovi invalidný dôchodok od 26. novembra 2007 na 6.440,-Sk (213,77,-€) mesačne podľa § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len ZSP).

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vecne správne a že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by sa zdravotný stav navrhovateľa po 10. septembri 2008 výrazne zhoršil. Pri rozhodovaní vychádzal z posudkov zo dňa

17. marca 2008, 9. apríla 2008 a 10. septembra 2008. Podľa posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky v Trenčíne zo dňa 17. marca 2008 je rozhodujúcim postihnutím navrhovateľa osteoporóza chrbtice s kompresívnou zlomeninou stavca Th8-m 80 s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách podľa prílohy 4, kap. XV, oddiel B, pol. 1 písm. b/ zákona stanovenou na 45%, s tým, že za iné zdravotné postihnutie, a to za obojstrannú coxartrozu II. stupňa s obmedzením pohyblivosti bedrových kĺbov stredného stupňa (M 16) podľa prílohy 4, kap. XV, oddiel G, položka 41 ods. 2 písm. b/ zákona mu bola zvýšená miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 5% na 50%. K totožnému záveru dospel po podaní opravného prostriedku aj posudkový lekár Sociálnej poisťovne – ústredia v Bratislave, so sídlom v Trenčíne, dňa 9.4.2008, ktorý v posudku uviedol, že u navrhovateľa sa nejedná o T-scóre nad 4, ide o stredne ťažkú osteoporózu denzitometricky v hodnotách T-scóre 2,4 a 3,2 a preto nie je možné posúdenie vo vyššej položke. K ďalším ochoreniam navrhovateľa uviedol, že artróza kolenných kĺbov spôsobuje len ľahké obmedzenie hybnosti, choroba vysokého tlaku nespôsobila orgánové postihnutie, navrhovateľ je kardiopulmonálne kompenzovaný, hepatopatia sa prejavuje len ľahkou biochemickou aktivitou enzýmu GMT a psychiatrické ochorenie spôsobuje zvýšené prežívanie subjektívnych ťažkostí. Po opätovnom vyšetrení navrhovateľa dňa 10. septembra 2008 dospel posudkový lekár Sociálnej poisťovne – ústredia v Bratislave, so sídlom v Trenčíne, k rovnakému záveru. Krajský súd dôvodil ustanoveniami § 71 a § 73 zákona a dospel ku skutkovému a právnomu záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je zákonné a že navrhovateľovi ním bol na podklade ustanovení § 73, § 112 ods. 4 a § 82 zákona zvýšený invalidný dôchodok na sumu 6.440,-Sk (213,77,-€) mesačne.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie s tým, že podľa jeho názoru posudkoví lekári nezhodnotili jeho zdravotný stav objektívne, dodal že má stále bolesti a lekárske vyšetrenia mu v ničom nepomohli.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhla rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, pretože vychádzal z logických a jednoznačných posudkov posudkových lekárov vyhotovených po objektívnom posúdení výsledkov vyšetrení navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu a dôvody v ňom uvedené si osvojuje ako svoje vlastné s poukazom na § 250l ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 219 ods. 2 OSP. Odvolací súd len konštatuje, že dôvody odvolania sa neodlišovali od dôvodov opravného prostriedku navrhovateľa, s ktorými sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové a právne závery sú vecne správne. Len na základe názoru navrhovateľa, ktorý neponúkol iné objektívne dôkazy o svojom zdravotnom stave, odlišné od posudkových záverov posudkových lekárov, nebolo možné dospieť v odvolacom konaní k inému skutkovému ani k inému právnemu názoru, než k akému dospel krajský súd.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 2 OSP potvrdil.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní neúspešnému navrhovateľovi nepriznal (§ 250k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 2 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Ida Hanzelová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová